

РЕШЕНИЕ

№ 6407

гр. София, 17.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 05.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **205** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Делото е образувано по жалба на „Ивенто 95“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез процесуален представител, срещу заповед №ФК-С4637-0169063/ 27.11.2025 г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП за налагане на принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него в срок от 30 дни. В жалбата и в молба от 03.02.2026г. са изложени са изложени подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се сочи, че наложената ПАМ е в противоречие с принципа за съразмерност по чл.6 АПК-същата е прекомерна и несъответна на твърдяното нарушение, както и че ПАМ е издадена в противоречие с целта на закона-в случая е като санкция, а не като превантивна мярка. Жалбоподателят се позовава на Решението на СЕС от 04.05.2023 г. по дело С-97/21, като сочи и практика на ВАС и посочва, че наложената с НП санкция на дружеството в размер на 2400лв. е заплатена. По същество се иска отмяна на оспорвания акт и претендира направените по делото разноси, в това число адвокатско възнаграждение, за което представя договор за правна защита и съдействие.

Ответникът – Началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, редовно призован, не изпраща представител, с молба от 30.01.2026г. изразява становище по хода на делото и по същество, като моли да бъде отчетено обстоятелството, че нарушението е извършено в условията на повторност, съгласно §1, т. 35 от ДР

от ЗДДС.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в съдебно заседание, респективно не изявява становище по делото.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 15.10.2025 г. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС- склад № 166, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Ивенто 95“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК].

При проверката е констатирано, че „Ивенто 95“ ЕООД, в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18), не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство (ФУ), с което е допуснато нарушение на разпоредбите на същата наредба и ЗДДС. При проверката е установено, че при извършена услуга за покупко-продажба на 1 кг. суров бадем /ед. цена 19.00 лева/ и 2 броя по 500 гр. шам фъстък /ед. цена 14.00 лева/, всичко на обща стойност от 47.00 лева, заплатени в брой от проверяващия екип преди легитимация, не е издаден фискален бон от монтираното и работещото фискално устройство в обекта или ръчна касова бележка от кочан с касови бележки при плащането на услугата. След легитимация на органите по приходите, са извършени проверки: преброяване на парите в касата, изготвяне на опис, снемане на отпечатък и др., както и отпечатване на КЛЕН /контролна лента на електронен носител/ и дневен финансов отчет /ДФО/, от които е видно, че сумата от 47.00 лева не е отразена, като регистрирана чрез издаване на фискална бележка. Резултатите от проверката са обективирани в протоколна серия АА № 0169063/15.10.2025 г., издаден е АУАН № F855272/18.10.2025 г., изготвен е опис на касовата наличност към 15.10.2025 г.

С оспорената в настоящото производство заповед №ФК-С4637-0169063/ 27.11.2025 г., издадена от Началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, за извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект- склад № 166, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Ивенто 95“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], за срок от 30 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. ”а” от ЗДДС във връзка с чл. 187, ал. 4, изр. 3 и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, тъй като е налице повторност на извършеното нарушение по смисъла на §1, т. 35 от ДР на ЗДДС, доколкото нарушението е извършено в 1-годишен срок от влизане в сила на наказателни постановления, с които дружеството е било наказано за същото по вид нарушение, а именно с Наказателни постановления № 823096-F813866/10.04.2025 г.; № 823097- F813867/10.04.2025 г.; № 823100-F813872/10.04.2025 г., влезли в сила на 30.04.205 г. , на „Ивенто 95“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Административният орган е приел за установено, че на 15.10.2025 г. е извършена контролна проверка за покупко-продажба на 1 кг. суров бадем /ед. цена 19.00 лева/ и 2 броя по 500 гр. шам фъстък /ед. цена 14.00 лева/, всичко на обща стойност от 47.00 лева, преди легитимацията на органите по приходите, за която не е издаден фискален бон от монтираното и работещо фискално устройство в обекта или ръчна касова бележка от кочан с касови бележки при

плащането на услугата. Формиран е извод, че „Ивенто 95“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] е осъществило нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., тъй като попада в обхвата на лицата посочени в чл. 3, ал.1 на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. и е било длъжно, но не е изпълнило задължението си да издаде фискална касова бележка за извършената продажба при получаване на плащането. Изложени са мотиви, че с извършването на нарушението, преценено от законодателя като значимо по своята тежест и изрично посочено като изискващо налагането на ПАМ, се е стигнато до отклонение от данъчното облагане чрез конкретното неиздаване на ФКБ за извършваните продажби, пречатващо възможността за проследяване на оборота. Посочено е още, че наложената ПАМ цели да гарантира, че всички лица ще спазват законовите норми и ще се гарантират бюджетните приходи, както и надлежното и законово деклариране на всички реализирани приходи, като срокът на наложената принудителна административна мярка /ПАМ/ е съобразен на извършеното и е съобразен с целената превенция за преустановяване на незаконосъобразните практики в обекта, както и необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца. Целта на наложената ПАМ е промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат е правилно отчитане на оборота от продажби, а индиректният недопускане на вреда за фиска.

Заповедта е връчена на упълномощен представител на дружеството на 19.12.2025 г.

Въз основа на издадения в хода на проверката АУАН е издадено наказателно постановление №863994-F855272/24.11.2025 г. за това, че на 15.10.2025 г. в 10:14 часа в търговски обект по смисъла на параграф 1, т.41 от ДР на ЗДДС- склад 166, намиращ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Ивенто 95“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], при извършена контролна покупка на 1 кг. суров бадем /ед. цена 19.00 лева/ и 2 броя по 500 гр. шам фъстък /ед. цена 14.00 лева/, всичко на обща стойност от 47.00 лева, сумата изцяло заплатена в брой, не е издаден фискален касов бон от фискалното устройство в обекта модел или друг документ, отговарящ на изискванията на Наредба №Н-18/2006 г. С посоченото НП на „Ивенто 95“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] на основание чл. 185, ал. 4 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 2 400 лева. НП е връчено на упълномощен представител на дружеството на 19.12.2025 г.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 186, ал. 4 от ЗДДС и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 ЗДДС. Със заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. изпълнителният директор на НАП /л.42/ е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС.

Обжалваният акт е издаден в предписаните от закона форма и съдържание. Изложени са фактическите и правни основания за налагане на ПАМ. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на заповедта.

При преценка на материалната законосъобразност на заповедта, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване

на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта. Видно от ал. 4 на същата разпоредба условията, редът и начинът за издаване на фискални касови бележки, както и минималните реквизити на фискалните касови бележки се определят с наредба на министъра на финансите.

Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. регламентира, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

В разпоредбата на чл. 25 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. /редакция към датата на нарушението/ е посочено, че лицата, задължени да използват фискално устройство, издават фискална касова бележка за всяка продажба, независимо от документирането ѝ с първичен счетоводен документ, с изключение на случаите, когато плащането е по банков път, а ал. 6 на същия член сочи, че фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането и лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

Нормата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС указва, че принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Анализът на посочените правни норми налага извод, че в конкретния случай „Ивенто 95“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е било задължено да издаде фискална касова бележка от наличното в обекта фискално устройство за извършената продажба на 1 кг. суров бадем /ед. цена 19.00 лева/ и 2 броя по 500 гр. шам фъстък /ед. цена 14.00 лева/, всичко на обща стойност от 47.00 лева при извършване на плащането.

В разглеждания случай, въз основа на приетите по делото писмени доказателства, се установява по несъмнен начин, че за извършената контролна покупка в стопанисвания от жалбоподателя обект не е издадена фискална касова бележка. Не се спори и че в търговския обект е инсталирано и регистрирано касово фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършената покупка и плащане в брой е било дължимо съгласно цитираните по-горе в решението разпоредби от ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.

Предвид изложеното, съдът приема, че нарушението е безспорно установено от представените по делото доказателства.

В случай на неиздаване на съответния документ за продажба, компетентният орган прилага принудителната административна мярка "запечатване на обект" за срок до 30 дни. Нормата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС обективира задължение на компетентния орган по приходите да приложи посочената принудителна административна мярка при наличие на визираните в хипотезата юридически факти, т. е. административният орган действа в условията на обвързана компетентност.

В конкретния случай обаче, за същото нарушение е издадено Наказателно постановление №863994-F855272/24.11.2025 г. и на основание чл. 185 от ЗДДС е ангажирана

административнонаказателната отговорност на дружеството, като му е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2 400 лева.

От изложеното се налага изводът, че са проведени успоредно две производства - административно производство за налагане на ПАМ и административнонаказателното производство за налагане на имуществена санкция за едно и също деяние срещу същото лице, изразяващо се в нерегистриране и отчитане на продажба на стоки чрез издаване на документ за продажбата. В тази връзка, съдът приема, че налагането на процесната ПАМ е несъразмерно от гледна точка на съставеното за същото нарушение НП и наложената с него санкция. Посоченото обстоятелство, с оглед даденото тълкуване от Съда на Европейския съюз на чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на данък върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата) в решението от 04.05.2023 г. по дело С-97/21, съставлява самостоятелно и напълно достатъчно основание да се приеме, че оспорената заповед е издадена в нарушение на целта на закона, независимо дали от формална страна ПАМ отговаря на изискванията на процесуалния и материалния закон. Това е така, тъй като съответствието на ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС с правото на ЕС е разгледано и дадено тълкуване в посоченото решение по преюдициално дело С-97/21 на Съда на ЕС, като според диспозитива на решението: "Член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение. " В т. 56 от същото решение на СЕС се посочва, че принципът на пропорционалност изисква кумулирането на процедури за търсене на отговорност и санкции да не превишава границите на онова, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели, преследвани от приложимата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни спрямо поставените цели.

В настоящия случай се достига до кумулиране на две мерки с наказателноправен характер, с което е накърнен принципът "non bis in idem", залегнал и в чл. 50 от Хартата. Отделно следва да се отбележи, че кумулирането на двете санкции с наказателно правен характер – имуществена санкция в размер на 1227,1 евро и административна мярка – запечатване на търговския обект и забрана достъпа до него за срок от 14 дни не съответства и на тежестта на извършеното нарушение, т. е. в случая е нарушен принципът на съразмерност/пропорционалност, дефиниран и в чл. 6, ал. 5 от АПК и в тази връзка възраженията в жалбата са основателни.

По гореизложените мотиви настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон и на целите, които преследва, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски в размер на 1050 лева за заплатено адвокатско възнаграждение на 1000 лева съгласно представения

договор за правна помощ и съдействие и платени държави такси по сметката на АССГ в размер 50.00 лева. В съответствие с правилата на чл.5 ал.12 ал.1 и чл.13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България сумата следва да се превалутира, като се присъдят разноски в размер на 536.86 евро /петстотин тридесет и шест евро и осемдесет и шест евроцента/.

Воден от горното, Административен съд София – град, I отделение, 21-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С4637-0169063 от 27.11.2025 г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, [населено място], да заплати на „Ивенто 95“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], направените в производството разноски в размер на 536,86 евро, равностойни на 1050 лева за заплатено адвокатско възнаграждение на 1000 лева и платени държави такси по сметката на АССГ в размер 50.00 лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: